

שיעורים מסדרון	זמןם (NYC)
הולדת הנרוות.....	7:01.....
מוצאי שב"ק.....	8:33.....
קהלת א'.....	נ'.....
סוטה ג'.....	ביבלי.....
דמאי ל'.....	ירושלמי.....
שבועות ג'.....	תיטוספרא.....
אבל ח'.....	רמב"ם.....

שנה 12, גלוון 27 (597)

פרשת צו, שבעת הגודל, "ניסן, שעת תרשב"ג לפ"ק

מזהרָא"ש דערצײַלט שבת הגדול

רַבִּי נָתָן זָאגֶט (לי' קוֹטִי הַלּוּכָה, טְבִילַת יָדִים שְׁחָרִית, הַלּוּכָה) אֵז דָעַר שְׁבַת הַיִשְׂטַ' "שְׁבַת הַגְּדוֹלָה" ווַיַּלֵּךְ דַעֲמָאַלְט אֵיז גַּעֲשָׁעַן גַּרְוִיסָע נִיסִים דָוְרָךְ תְּפָלה, דָוְרָךְ דָעַם ווָאָס דִי אִידָן הַאֲבָנָן גַּעֲבָעַטָן דָעַם אֲיִבְעַרְשָׁטָן, אָוֹן דָעַר פָּסּוֹק זָאגֶט (דָבָרִים ד') כִּי מַי גַּוִּי "גְּדוֹלָה" אָשָׁר לוֹ אַלְקִים קְרַבִּים אַלְיוֹ כָּה אַלְקִינוּ בְּכָל גְּרָאָנוּ אַלְיוֹ - וּוּרְאָ אַיְזָן אַזָּא גַּרְוִיסָ' פָּאַלְקָן ווָאָס דָעַר אֲיִבְעַרְשָׁטָעָר אֵיז אַזְוִי גַּנְאַנְט צַו זַיִן ווָעַן זַיִן רַוּפָן צַו אִים, זַעַט מַעַן אָז מִיר הַיִּסְן אַ גַּרְוִיסָ פָּאַלְקָן ווַיַּלְמִיד קַעֲגָנוּ רַעַד צֻוּם אֲיִבְעַרְשָׁטָן, אָוֹן דָעַר אֲיִבְעַרְשָׁטָעָר הַעֲלָפֶט אָנוֹן

נָאֵך שְׁטִיטִיט אַיִן פְּסֻוק (מְלָכִים ב. ח) סְפִרְה נָא ל-
אֶת כָּל "הַגְּדֹלוֹת" אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים - דָּעַרְצִיל
מִיר דִי "גְּרוּסָע" זָאַכְנָו וּוָאַס אֱלִישָׁע הָאַט גַּעֲטוֹן,
זָאָגֵט דִי גַּמְרָא (מִילָה כ'') אָז אַלְעָ נִיסִים וּוָאַס
אֱלִישָׁע הָאַט גַּעֲטוֹן אִיז גַּעֲוֹעַן נָאָר דָּוְרָךְ תְּפָלָה,
דָּוְרָךְ בָּעֵיטָן דָּעַם אַיִּבְעָרְשָׁן, זָעַט מַעַן וּוּדְעָרָא אָז
וּוּעָן מַעַן מַאֲכָת נִיסִים דָוְרָךְ תְּפָלָה הַיִּסְט דָּס
"גְּדוּלָה" - "גְּרוּסָא".

דערפֿאָר הַיִסְטּוֹ דָּעֵר שְׁבָתּ "שְׁבָתּ הַגְּדוֹלָה" וּוּילְדָּעַם אַלְטִין אַיז גַּעֲשָׁעַן גַּרוֹיִסְעַ נִיסִּים דָּזְרָקְ דָּעַם
נוֹאָס דִּי אַיְזָן הַאָבוֹן גַּעֲבָעַטְ�וּן דָּעַם אַיְבָּעַרְשָׁטוֹן,
דערפֿאָר הַיִסְטּ דָּאָס שְׁבָתּ "הַגְּדוֹלָה" - דָּעֵר
<<<<<

א גות וווארט געב זיך אקטוניג אוין די ערָפַּה פֶּסְחָה טָעָג - וווען מען אייז פָּאָרְנוֹמְעָן אַרְיִינְצּוּבְּרָעְנְגָּעָן דָּעַס הַיְלִילִין יוֹם טָוב - פָּוּן פְּעָס אָוֹן מְחֻלּוֹתָה; עַס אֵין נִישְׁטָא אַיְינְטּוּרְעָסָאנְטָא אֶלְעָלָה חַכְנּוֹת אָוִיב עַס גַּיִיט צָו מִיטָּה כְּעָס אָוֹן מְחֻלּוֹתָה.

אויך זאלסטו איז די טאג אקטוניג געבען אויך
דיינען קינדרער. נעם זיי אריין איז די הייליגע
ההכנותות, נעם זיי צום מכח בעקעררי, נעם זיי מיט
אייניקויפן, רוף זיי ווען דז מאקסט זיין קאר
ויכו; זיין זאלן זיין באשעפעטיגט מיט גוטע זאכן
אוון זיך נישט זריעין פררי און קיינו השגחה.
קיינדר וואקסן נישט פון זיך אליאנס, וויפיל מען
איינועסטירט איז זיי אוון וויפיל מען בעט דעם
אייבערשטן, איז מען זוכה צו שיענע ערליךע
דזרות. (עצתו אמונה צו תשפ"ז)

א ווארט אויף די פֿרְשָׁה

הוא העלה על מוקדיה על המזבח כל הלילה, דאס איז די עולה וואס בראונט אויפֿן מטבח א גאנצע נאכט.

דער היילגערכ רבי זאגט (ליקיטי מוהר), חלק א', סימן מא'). יעדר מענטש א' א קלייע וועלט פאר זיך, אלעס וואס האט פאסירט ווען דער אייבערשטער האט באשא芬 די וועלט, געשטעט אויך בי יעדן מענטש, און דערפרא, איזוי ווי דער פסוק נאgst און אונזיב איז די וועלט געוווען טונקל און פינסטער, זיאמר אלקדים יהי אוד ויהי אוד", דער אייבערשטער האט גענאנט איזעס זאל, ווערן ליכטיג און עס איז גענוארן ליבטיג, די זעלבע איז בי יעדן מענטש, יעדר פילט אסאך מאל בי זיך איז עס איז טונקל בי אים, ער פילט נישט קריין שום חיית, ער שפיטר איז קיינער דארף אים נישט, ער גויסט בכל גישט פארוועאס ער איז געבויין געוווארן. דארף בען אבער וויסן און געדענ侃ען, איז דוקא דעםאלט ווען דער מענטש פילט איזוי איז די ריקטיג עצייט וואס ער קען דעםאלט זייןער שטארק מצליח זיין, וויל דאס איז די עקר מעלה פון א מענטש אייבער א מלאך, איז ער קען ארייניכא芬 צו טוין מצות ומעשין טובים, אפלו ווען עס איז אים טונקל און שווארץ.

דער איז בענונג מאַלָּאַכִּים ווֹאָס בְּעֵנֶעֶן פָּאָר אִים שְׁטַעֲנֶדְגִּי
אָן אוֹיְפָהָעָר, דָּאָס אַז אַבְּעָר נִישְׁתְּקִין חִידְשָׁה. דָּעַר קָוָנָז אֵיז זָוָעָן אָמָעָנְטָשׁ
וּוֹאָס גִּיט אָוִיפָּךְ דָּוָרָךְ שְׁעוּרִיקִיְּצָן, עָרְפְּלִיט וְוי עַס אַיִם שְׁנוֹוָאָרְץ פָּאָר דִּי
אוֹיְנוּ אָנוּ פָּנָי דָּעַסְנוּ וּוֹעֲנוּ באַפְּטָעָר אַרְבִּינוֹ מָאָזָן וּמָעָשִׂים תּוֹרִיבִים

ראש אין פשט אין פסוק, צו את אהרן ואת בניו לאמר דערא איבערשטער זאנט פאר אהרן וואס דאס גיט ארויף אויפֿן צדיק, ער זאל זאנק פאר די אידן, זאת תורה העלה, ראש אין די וועג ארויף צו קומען צום איבערשטיין, הוא העלה על מזקודה על המזבח כל הלילה, די עיקיר צייטו ווען דו קענטס בראונען פארן איבערשטיין אין ביינאקט ווען עס אין דייר אינגעאנצן טויקל. דראנא דעםאלט, אויב וועסטו זיך בעמאלאט שטארקון און זיך דערהאלטען, ביסטו זיעדר חשוב ביים איבערשטיין, און דעמאלאט וועסטו זוכחה זיין איז, ואש האזובח

תוקד בז, אז עורך פִּיעַר צום אַיְבָּעֶשֶׁן ווּטוֹט בְּרַעֲעֵן אֵין דַּיר.
מען דארך אַפְּבָר ווִיסְקָן אוֹ דָּאָס ווֹאָרֶט "מוֹקְדָּה", שְׂטִיטִי מִיט אַ קְלִינְגַּע
מַמְּמָ, דָּאָס ווּוִיזְט אָוֹנָן אוֹ אַפְּיִילָוּ ווּוֹעַן מַעַן ווּלִי בְּרַעֲנָן צום אַיְבָּעֶשֶׁן, דָּאָרֶך
מען אַוְזָּק ווִיסְקָן ווי אַזְוִי, נִישְׁתָּאָרוֹס גִּיאַין פָּנִים דִּי גְּרָעָנִין. דָּאָס גִּיאַין אָז אַמְּאָל
קוּמָט דָּעַר יִצְחָר הָרָע מִיט אָן אַנְקְדָּעָר ווּועַג צום מַעַנְטָשׁ, עָרָמָאָכָט אָז עָר זָאָל
וּוּעָלָן גָּאָר שְׁטָאָרָק בְּרַעֲנָן צום אַיְבָּעֶשֶׁן, עָר זָאָל ווּעָלָן טָזָן זָאָן ווָאָס
וּעָנָעָן אַיְבָּר זִיְּגָע כּוֹחוֹת, אָוֹן אַזְוִי ווי עָר זָעַט נַאֲכָרָעָם אָז עָס גִּיטִּים נִישְׁט,
וּעָרָט עָר אַיְגָאנָן צְוָרָאָכוּן. עָר גַּעַט אַלְעָס אַזְבָּה אָנוֹן טָוָט מַעַר גַּאֲנִישְׁט.

דערפֿאָר שְׂטִיטִיט "מוֹזְקָה", מַיִת אַ קְלִינְגָעּ מַס, אוֹ דָאָס בְּרוּנְגָעּ דָאָרָף
וַיֵּין מַיִת אַ גְּרוּנִיזָן, אַיְךְ וּוּעַל זִיךְ פְּרִיעִיעָן מַיִת דִּי זָאָכָן וּוָאָס אַיְיךְ קָעָן טַוּן אַוְן
אַיְךְ טַו עַס. אַיְךְ פְּרִיעִיעָן זִיךְ מַיִת מִיְּנַן בָּאָרֶד אַוְן פָּאוֹת, מַיִת מִיְּנַן טַלִּית וְתַפְּלִין,
מַיִת מִיְּנַן עַסְן בְּשָׁרֶס, מַיִת מִיְּנַן הַיִּטְן שְׁבָת, אַוְן דָּאָס גְּלוּיכָן, אַוְן אַיְךְ וּוּעַל
זִיךְ פְּרִיעִיעָן מַיִת דִּי גְּרִינְגָעּ זָאָכָן, וּוּעַט דָעַר אַיְיבְּעַרְשְׁטָעָר נְאַכְּדָעָם הַעֲלָפָן אַוְן
אַלְעָס וּוּעַט שְׂוִין זָאָקְוּמָעָן אַוְן אַיְךְ וּוּעַל וַיֵּין אַזְּמַת עַרְעַלְכָעָר אַיְדַּי.

א פריליקן פסח

בעזרת ה' יתברך

עלך שבחת קורש פרשת נזירה, ב' ניסן, שנה תשפ"ג לפרט קטען
לכבוד מילון טיער חברים, טיער ליבע בריון, תלמידי היכל הקוזש

בארץ ישראל, ה' עליכם ייחיו
יעצט ווען פען גראיט זיך אויף דעם היילין יומן טוב פסח - דארף
מען אסאך בעטן דעם איבערשטן מען זאל זונַה זיין זיך צו פריעין מיט די
מצות, זיך פריעין מיט דעם וואס מען אייז באשאן איד, זיך פריעין מיט
די אמרעה און נישט מאכן פון טפל עיר, מאכן חומרה און פארגען פון
די מצוח אליעס.

דער רביה הנט נישט געהאלטען פון חומרה. דער רביה האט דעראיילט
(שיות קדרון, פון רלה): "זונען איך בין געוווען ינג און איך האב דעםאלט נישט

געוואוסט דאס שעדרליךיט פון חומרה זיכו - בין איך איז איז גענונגפאלן
אין דעם טעתה, ווען עס איז געקומן דער יומן טוב פסח בין איך גענוואר
פארלויין, איך קאב נישט געוואוסט וואס צו טן; יעדעס מאל איז קיר
ביינגעפלן, נאך חומרה, בי איז מאל האב איך געטראקט וואס טוט מען
צו האבן ריעע וואסער אויף פסח? ווי איזו קען איך אקטונג געבן צו האבן
ריינע וואסער אויף פסח און קיין חSSH חמץ?" דעםאלט איז געוווען דער

סדר איז מען פלעגט אונשעפן וואסער פאר גאנז פסח, דער רביה האט
געטראקט איז דאס איז נישט קיין עזה, וויל מען קען נישט אפהיטין די
וואסער דורךאיס נאנץ יומן טוב עס זאל נישט צוקומן צו דעם קיין משחו
חמאז, "האָבָא אִיך גַּעֲטְרָאָכְטָן דֵּי בְּעֶסְטָעָן וְאָסְעָרָן קְוֹאָל
וְאָסְעָרָן, וויל לא קווואל האלט דאך איז איז קעוולן פרישע וואסער בסדר
און קיין שם חמץ", אבער דארט וואו דער רביה האט געוואוואר איז

ニישט געוווען קיין קווואל וואסער, האט ער געטראקט איזוועק צו פאָר מיט
די משפחה אויף יומן טוב צו א פלאן וואו עס איז זא א קווואל, איזו
שטיארק זונען געוווען זיינע חומרה אויף פסח; האט דער רביה
אויסגעפירת: "אבער ברוך השם איז היינט דארף איך נישט קיין חומרה,
היינט וויס איך איז דער איבערשטער האט געגען דיז תורה פאר קענטשן
און נישט פאר מלכים, קיינט פרי איך זיך מיט די מזוחות אליעס".

איך בצע דיר זיינר, זיך פריליך און מאך פריליך אין שטוב. וויל
ווען מאונטש איז פריליך - פריליך און מאך פריליך אין שטוב. וויל

ニישט האבן קיין שליטה אויף אים; וויל ד' גאנצע זאך פוועם סמ"ד מ"מ
אייז עצבות און מרה שחורה, ווינגען און קלאנן, זיך קענען נישט דערליידן
פריליכקייט, און ביים איבערשטן שטייט (דבר הימיס-ט. כה): "ען זחדוה
במקמו", עס הערטשט א שמחה; איזו ווי חכמוני זדרונס לברכה זאגן (שא
לו): "אין השכינה שורה אלא מתוק שמחה", דער איבערשטער וויל נישט
בי איזענען וואס איז טויערג, נאר בי א מאונטש וואס איז פריליך; ווען
א מאונטש איז פריליך - איך ער בי ד' קורשה, און איזו אוק פאָר קערטט.

ווען א מאונטש איז בעצבות איז ער בי ד' טוקאה.
בעט דעם איבערשטן די איין תפילה: "היליגער באשעפער איך
ויל זיינ קריליך, מאך מיך קריליך, געם אונועק פון מיר די עצבות ומיר
שחוורה, איך וויל זונַה זיין צו האבן א שטיארק עאמיה, איך זאל נישט
פארגען פון דיר, איך זאל דיך שפין, איזו וועל איך זיינ פריליך"; בעט
נאר אויף שמחה, דאס ווועט דיך בערנען צו די העסטע מדריגות.

דער חייליגער איז זאך גענט גאנצע און קפונט שער ברידס איז ער איז
צונענונגמען צו אלע זיינ מרכיגות נאר צויליב דעם וואס ער האט זיך
געפרידט מיט די מצות פונעם איבערשטן, אפלו מען זאל אים געבן די
גאנצע געלט פון דיך ווילט ער נישט אונועק געגען קיין שם קצחה.
דער איבערשטער זאל העלפֿן מיר זאלן שוני זונַה זיין צו (פחס' קטש):

"ונאכל שם מן תזבחים וממן הפסחים"; און צו מיצה ד. ט. כה: "כימי צאתך
מארך מצרים אראנגו נפלאות", Amen.

א פריליקן שבח.

(עצחו אמונה צו השפ"ג)

>>>>> מוקרא"ש זערצעילט
"גורייסער" שבת.
דער טור ברעננט אוורה חיים סימן ת"ל איז איז שבת הגודל האבן די
אייז גענומען א לעמעל וואס צויבנידען צום בעט, כד' דאס צו שחתין
די מצרים און עס צויבנידען צום בעט, כד' דאס צו שחתין
פאר א קרבן פסח, און די מצרים האבן געקריצט מיט די ציין
אבער זי האנן גאנט גאנט טונ, דאס איז גענומען די און געבעטן דעם
וואס איז געשען נאר דורך דעם וואס די איז האבן געבעטן דעם
אייבערשין.

נאך א גס וואס האט דעמאטל פאסירט ווערט געברעננט איז
מדרש (פונש תהילים מモר קל') איז ווען דער איבערשטער האט
אנגעזנט די מצרים איז די בכורים ווען שטאָרבּן, זונען אלע
בכורים גענאנגען צו זיערעד טאטעס און גענאנגען: "בֵּין יְעַצֵּט אֵין
געשען אלעס וואס משה האט גענאנגען, ווילט איר נישט איז מיר
זאלן בליליבן לעבען? לאיז אロיס די איז און פון מצרים, וויל אובי
נישט ווען מיר שטאָרבּן! האבן די טאטעס גענאנטפערט: "אַפְּלוּ
אלע מצרים ווען שטאָרבּן ווען מיר נישט ארויסלאן די איז
פון דא!", זונען די בכורים גענאנגען צו פרעה און גענאנגען און
זיך געבעטן: "לְאֵז אַרְוִיס די אַיְזָן פּוֹן דָא, מִיר הָאָבָן נָאָר צְרוּתָן
זַיִ", האט פרעה געהיסן זיינע קנעקט איז זיילן זאלן פארטיריבן די
בכורים. וואס האבן די בכורים געטן? יעדער האט גענומען א
שׂוּוּרֶד און גַּעֲרָט זַיִן טָאַטָּע, "לְמִכְּה מְצִירִים בְּכָבוֹרִים",
זעקס הונדערט טוינט מצרים זונען דעמאטל גענרגט גענומען
דורך די בכורים.

זעט מען די גורייסע ניסים וואס איז דעמאטל געשען, און
אלעס נאר דורך תפלה. משה רבינו איז געיקומען און
אויסגעלערנט פאר די איז און זי קענען רעדן צום איבערשין,
און די איז און האבן עס טאקע געטן, און דורך דעם איז געשען די
nisים, און דערפּאָר הַיִּסְטָן דָּעַר שְׁבָת שְׁבָת הַגּוֹדָל".

באמות איז דאס גענומען דער יעקר גלוות מצרים, איז דער שבל
אייז גענומען אין גלוות, די איז האבן נישט געוואוסט פון זיינ
גרויסער לְהַ, איז זי קענען אלעס אויספּוּעָלִין מיט תפלה, בין
משה רבינו איז געקומען און ער האט זי איסגעלערנט איז זי
קענען אלעס פּוּעָלִין בְּיַם אַיְבָּרְשָׁטָן, און דאס האבן זייל
אנגעחויבין צו טון און איזו זונען זי אロיס פון מצרים, און מיר
האנן זונַה גענומען צו דעם יומן טוב פסח - "פה-סח" איז דער מoil
האנט אונגעחויבין שמושען מיטן איבערשין.

דערפּאָר איז יעצט איז שבחת הַגּוֹדָל" די ריכטיגע צייט זיך צו
באנייען איז די זאך פון רעדן, זיינע צום איבערשין, אויסיכונגין
פונעם איזעגענים מצרים, מען זאל וויסן פון די איזעגען כוחות,
זאך דער איבערשטער האט אונז זיינער ליב, און מען קען
אויספּוּעָלִין בְּיַם אַיְבָּרְשָׁטָן, און דארף נאר עפּענען די מoil און אנניהיבן
רעדן צום איבערשין, בעטן בְּיַם אַיְבָּרְשָׁטָן וואס מען וויל,
אוון דער איבערשטער וועט זיכער העלפֿן.

דער רביה זאgst (שיות ה'ינו סימן פ"ח): "עם תעט פארוואס מען
דריינט איבער דעם טיש אום שבת הַגּוֹדָל, וויל דער טיש וויזט
אויפֿן דיבור, אויף רעדן, איזו ווי דער פסוק זאgst (יחסאל מא, כט)
נוידבר" אלי זה "השלוח" אשר לפני ה. דערפּאָר דריינט מען
אייבער דעם טיש וויל דער דיבור ווערט איבעריעדריינט. פאר
מען איז אロיס פון מצרים איז דער דיבור נאך גענומען און גלית,
אוון נאכדעם איז מען אロיס פון מצרים און עס איז גענומען
פסח" - "פה-סח", פון האט אונגעחויבין רעדן, איז דער דיבור
אראויס פון גלוות.

עס איז איזעגעperfֿריט בי אסאך אידישע שטיבער, איז אום שבת
הַגּוֹדָל עסט מען נישט אויף דעם געונגליכן פלאז וואס מען עסט
געוועוליך שבת, וויל דארט איז שון גוינט פאר פסח, מען עסט
אויף א צווינט טיש. זאgst דער רביה איז דאס קומט אונז לערען
או פאר פסח איז דער טיש, וואס דאס גוינט אויף אויף רעדן צום
אייבערשין, נאכניישט אויף די ריכטיגע פלאז. בֵּין עס קומט
אייבערשין, נאכניישט אויף די ריכטיגע פלאז.

>>>>> מורה"ש דעוט ליט פסח, עט מען דעם היליגן סדר שון אויפן ריבטיגן פלאען, ער הייבט אונ רעדן צום אייבערשטן.

מען דארף אבער אויך אקטונג געבן, אויך ווי מען עט טאקו נישט שבת הגדל אויף די געוענגליכע טיש, קען זיינער גריינג אויסקיטטען אונ מענטש זיך אוייף, וויל עס איז דאק נישט מסודר אלעלס ווי נארמאל דער רב זאגט (קיומי מהר"ז חלק א' טיקון ס"ה) איז דער עיינר פרנסה פון א מענטש וויל בעס נעמט אוועק די פרנסה. דער פראר אויב וויל מען טאקו פראיעטען דעם טיש אונ באקומען גראיס שפער אויף פסח, דארף מען בעטן דעם אייבערשטן איז מען זאל זיך נישט אויפרעגן קינמאל, אונ פירן דעם שבת הגדל מיט רואינקייט אונ פרייד, אונ דעטאלט ווועט גארנייט פעלן.

שבת הגדל זאגט מען די הפטורה פון "ווערבה לה", דאס האט שייכות מיט שבת הגדל, אויך ווי מען זאגט דארט ביים סוף דעם פסוק "הנה אנכى שלם לכם את אליה הנביא לפני בוא יום ה' הגדל' והנורא", מיר וווארטן שווין וווען עס ווועט קומען דער "יום הגדל", וווען אליהו הנביא ווועט קומען מבשר זיין די גוטע בשורה איז משיח צדקנו קומט אונז שווין אויסלייזן, אונ דאן ווועט שווין יעדער אנהויבן רעדן צום אייבערשטן, אויך ווי דער פסוק זאגט (צפניה ג, ט) "כִּי אֶזְהָפֵךְ אֶל עַמִּים שָׁפֵב בְּרוּחָה לְקָרָא בְּלָם בְּשָׁמָה" - וווען משיח ווועט קומען ווועט שווין יעדער רעדן צום אייבערשטן.

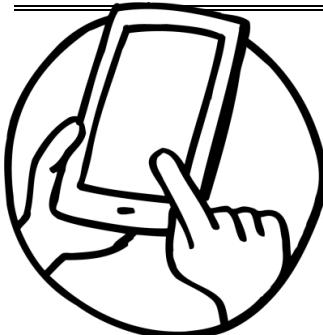
דער רב הרט דערציילט פאר רב נטן איז וווען ער איז געוען און ארץ יישראל בי די מערה פון אלהו הנביא, האט ער זיך פארגעשטעלט ווי אלהו הנביא איז דארט געשטיאנע און גערעדט צום אייבערשטן. רב נטן איז זיינר נתעורר געועארן פון די ווערטער, ער האט פארשטיאנע איז אלהו הנביא איז אויך געוען א מענטש, א בשר ודם, אונ ער איז צווגעוקמען צו זיינע געועאלדיגע גראיסע מדריגות נאר דורך דעם וואס ער האט גערעדט אסאך צום אייבערשטן. אויך גראיס איז ער געועארן איז ער ווועט זיין דער וואס ווועט קומען זאגט די בשורה פאר אידיישע קינדער איז משיח קומט אונ יעדער ווועט שווין אנהויבן רעדן און לעבען מיטן' אייבערשטן, אונ גאר אים דינען.

דאס איז די חנכה וואס מיר גריינט זיך יעכט צום יומ טוב פסח, וווען מען ווועט צוינרייטן דעם כוס פאר אלהו הנביא און עפנען די טיר פאר אים, צו וויזן איז מיר געמען און די למזרדים וואס ער לענטן אונז צו רעדן צום אייבערשטן, און דער אייבערשטער זאל אונז שווין אויסלייזן פון גלוות.

ווען א איד רעדט צום אייבערשטן און ער לענטט מיטן' אייבערשטן, דאן וווערט אים זיס דאס לעבען, און מיט דעם הויבט מען און די הפטורה "ווערבה לה" - דאס רעדן צום אייבערשטן ברענטט א זיסקייט פארן מענטש.

וואויל איז דעם וואס נוצט אויס די היליגע טאג זיך צו אויפרישן און אנהויבן לעבען מיטן אייבערשטן, ווועט אים זיין גוט אויף די וועלט און אויף יונע וועלט. (שיעור מורה"ש ערך שבת הגדל)

שאלות ותשובות ברסל'ב

ורי אויז קען איך אוועק געמען מיין מאן פונעם טעלעט?

שאלה:
לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,
איך קען אסאך די שיעורים פונעם ראש ישיבה, און איך פרוביר זיינער שטראק פאלגן אלע עצות וואס דער רביען אונן.
מיין מאן איז א צדיק, ער שטיט אוייף זיינער פריד צו קעגען דאוועגען געהעריג מיט מנין, ער ארכעט שוווער און מאכט ציט צו לענגען אוייפן סדר דרכ הילמוד. און ספצעיצעל פיקט ער זיך זיינער שעין אוייף אינדרערהיים און העלפעט אroiוס מיט די קידערעלעך וווען ער קען, איך האב ברוך ה' לא לטכטיגע שיינע לעבען. מיין שאלה איך, דער ראש ישיבה רעדט כסדר פון פארקוקן און סובל זיין, וויל איך וויסן וויפיל איז די שעווור? מיין מאן האט איז זיין ארכעט וואס שטערט מיך מיט זיין ארכעט טעלעט, איך וויסס איז ער קויקט נאר מוויזק וויריאס און נישט מער, אבער סאייט מיך איז לאעבן.
איך מאך אסאך תפילה אויף דעם, און קהאב פרובירט צו רעדן שיין צו זיין דערוועגן, אבער גאניגשט האט זיך געטוישט. עס שטערט מיך אים צו זיין דערמיט. וואס קען איך טון אים צו העלפן?
יישר פון:

תשובות:
בענרת ה' יתקבר

יום ג' פרשת חיינייה, כ"ג מר-חשוון, שנה תשפ"א לפרט קען לוזט און דאנקנט דעם אייבערשטן או איר האט מאן וואס לרעדט און דאנענט און העלפעט איזה, הערט נישט אוייף דאנקען דעם אייבערשטן אוייף די גורייש חסדים או איר האט א ליכטיגע שטוב; וויפיל פרויען וואלטן וווען געוואלט האבן די סארט לעבען, די סארט מאן, די סארט שטוב, א שטוב וואס מיט דאנענט, א שטוב וואס דער מאן איך זיך קובע שעירים צו לענגען, א מאן וואס העלפעט?
דאס וואס עס שטערט איזה או איזער מאן לוייפט צום טעלעט קיוקן מוויזק קלייפס, איר ווילט א שטוב אן די אלע זאכן; וויסן זאלט איר איז דאס גייט נישט איז איז מינוט. איר דארפט פארשטיין או די טעלעט איז א שטראק מאגנטעט, עס ציט זיינר שטראק; דאס געקט אונעך דעם מענטש פון די וועלט, עס טראגט אים איז אנדערע וועלט. קליפס און מאויס איז א זאך וואס איז שטערקער פון אלעס, אינטאל מיט האט זיך דערמיט איז זיינער שעווור אורייס צו קריין פון דעם, וויניג מענטשן וואס קעגען זיך ערהיילן פון דעם.

אבער אין זאך איז שטערקער פון דעם, תפילה והחבורות, בעטן דעם אייבערשטן - דאס איז שטערקער פון אלעס; איז איר ווועט בעטן טאג נאך טאג, נאקט נאך נאקט אוייף דעם - ווועט איר זען ווי איר ווועט פועלן.

מען דארף האבן אסאך סבלנות, מען טאר נישט אויפעהרע בעטן דעם אייבערשטן. אפלו מען זעט נישט ווי עס ריקט זיך עפעס, מען שפירט נישט ווי אינער הערט וואס מען בנט, מען זעט נישט עפעס זאל זיך טוישן - דארף פער זיין געולדינג און בעטן דעם איבערשטן ביז מען זעט די ישועה.

דא האט איר א קלינע תפילה צו בעטן דעם איבערשטן יעדן טאג:
"היליגער באשעפער איך זאך דיר פאר מאן לעבען, איך דאנק דיר פאר מיין טיינער מאן און פאר מײַנע טיינער קינדר; היליגער באשעפער, דו ביסט
<<<<

**ניעס אינער האלב מוסדותינו הק
בית התבשיל טײילט אוים טוייזעגעטער דאלער
ווערד אין קיופאנס לכבוד יומ טוב**

**פרק א' גע蒿יבגענען סדר מיטין
באקאנטן הגדה "אור זרוע" פון מוהרא"ש זי"ע**

אווי ווי מיר דערנענטערן זיך מיט שנעלע טרייט צום הייליגן יומס טוב פון פסח, דער יומס טוב פון אמונה, גרייטין זיך אידיעש. אונדער צום הייליגן יומס טוב מיט פילע הענין. מעו קויפט אין מצוות, וויין, פיש, פלייש און אלעס אינדעראזויישן. אבער אס קען זיין אונדערער הכהן צום הייליגן סדר ווי לערנען די הייליגגע הגהה "אוד רוזע" געשביבן דורך מוהרא"ש זיין? ע' זי' עצטיגע מהודורה פון די הגהה איי נאר שיין האRELך געדראקט מיט קלארע געמאקע גראיס אונטוויט, אונז גונגערשריבן דערציו די הערליך ווערטער פון אמונה און די באדייט פון די הייליגגע מצוות פון די סדר נאכט געшибיבן דורך וויא"ש זיין?

די הגהה אנטהאלט די גאנצע סדר נאכט מיט פילע שענין ווערטער פון מוהרא"ש זיין ווי ער טייטשט אריין די ערטרער פונעם בעל ההגהה אויך לעובדה ולמעשה, אונז לייגט אריין די ווערטער אין אלען מען זאל קענען איבערגעבן די זיליגע אמונה פאר די קינדר און די וויטערדייג זורות.

די הגהה האט מען שיין אסאך מאל איבערגעדרוקט און עס אייז אלץ גלייך זוכאפט געווארן פון די מפיצים ווי נאר עס אייז אויסגעקמען. אבער יעט איז דא א פרישע געלענזהיט זיך איינזקופין דעם שיינעם הגהה. דער קון הדפסה האט בכבוד פסח געדראקט א פרישע שייפערנט פון די הגהה, אויך א נאר א שיינעם פארמאט, וואס ווועט זיכער צוונגן צום געמאקען סדר נאכט.

דער ראש ישיבה שלט"א זאגט אין די יעטיגע טיג בעי די דרישות, איז דער עיקר דארף מען זיך צוגרייטן מיטין "פסח" לילין, מיטין "פה-סח", מיטין עפנען דאס מoil אונז רעדן צום איבערטען, אונז דאס איז ואס מען דארף איבערגעבן זיך פאר די משפה און קינדר בעים סדר נאכט, איז די אינציגסטע וועג ארים פון אלע שווערקייטן און צראט איז נאר ייטן מoil, מיטין עפנען דאס מoil אונז רעדן צום איבערטען אפער ווערטער אויך אידיש.

יעט איז די צייט וואס מיר אלע קענען אロיסגנין פון אונזער מצרים, פון אונזערע עונשאפטן, מיר קענען איז אנהויבן עטן דעם איבערטען, אוי ווי משה רבינו האט איסגעלארטן פאר די איזן אין מצרים, וועלן מיר זיך איז האלטן בי די דידקים וואס לערנען אונז זיך איסצוריידן צום איבערטען אלעס וואס דרוקט אונז אויפן הארגן, און אוי אロיסגנין פון זרים.

חיזוק צום טיר

אריך קענט באקומוּן אלע ספר ברסלַב,
קוֹנְטֶרְסִים, "עַתְּה אָמֵנוֹה", דרישות, ניגונים;
סִידִ'ס, USB'ס, SD'ס, און נאָך;

דָּלְיוּוּרֶט צו אַיְיר טַרְיָן!

רוֹפֵט אַרְיָן מִיט אַיְיר פָּרָלָאנְג צו

347-509-4908

אנו מיר וועלן פרובידן בעז"ה עס צו שיקון צו איז אהים

א פריליכו פסח

**שיעורדים, דרישות, נסח, שיר השירים,
ס'יפורים צדקיים, מסכת פסחים, און נאך,
לכבוד דעתם פריליאן יום טוב פסח
קול ברסלם**

212-444-9191

1, 1, 9, 6

סימן טוב ומזל טוב

החתן מוויה ישראל מונחם ראווענבערג הייז
צו זיין שידוך שליכון למול טוב
עב"ג בשעה טובה ומazelחת

מו"ה אברהם יושע וועברמאן הי"ז

צ'ו די געבורט פון א מיידל למזול טוב

**קוואל פון חייזק (פריען) – שיערים; מעשיות כו' תפלה; רעטעפיס; און נאר
845-351-9060 / 212-444-9169**

ארץ ישראל 0797040069 / גנאלנד 03303502363 / קאנדרה 1152354380
בלגיה 3235003462 / ארגנטינה 152354380

חיזוק יומי אימעיל /chizikyomi@gmail.com טלעפאנ מעסידזשינג 2876-630-347

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות כוונת פלה; און נט
845-351-0910 / 212-444-9191

ארץ ישראל 0797040066 / גנאלנד 03303502361 / קאנדרא 1152354370
בעלייע 3235003461 / ארגנטינה 152354370

breslevcenter@gmail.com